

специални условия, за да се прояви доброто. Всъкога нъма условия за доброто, затова тръбва да чакате. Много хора тръбва да чакатъ съ години, докато имъ се даде случай да направятъ едно добро дѣло. Какво добро подразбирамъ? — Да направите такова едно добро, че безъ да искате, да ангажирате човѣка, на когото го правите. Веднъжъ направено добро, никога не се забравя. То е написано на Божествената книга, понеже е любовенъ актъ, и като такъвъ, той се помни въ Божествения свѣтъ за вѣчни врѣмена. Този духъ именно тръбва да проникне въ всинца ви, да бѫдете герои, смѣли въ правене доброто.

Сега азъ ви описвамъ, какви тръбва да бѫдатъ действията на Любовъта, въ сравнение съ тия на съврѣменния свѣтъ. Съврѣмennата философия, съврѣмennите автори, които пишатъ въ своите романи за любовъта, всичко това е отживѣло врѣмето си. Този езикъ, на който тѣ пишатъ, дръжте като предговоръ на Любовъта, но тя по такъвъ начинъ не се проявява. Бѫдещитъ герои нъма да падатъ на земята, тѣхното сърце нъма да гори, но ще бѫде топло. Въ сърцата ви тръбва да има топлина, а не горещина. Въ тѣхъ не тръбва да става горение. Нѣкой казва: сърцето ми гори. Туй горене не е отъ Божественъ произходъ Божествената